

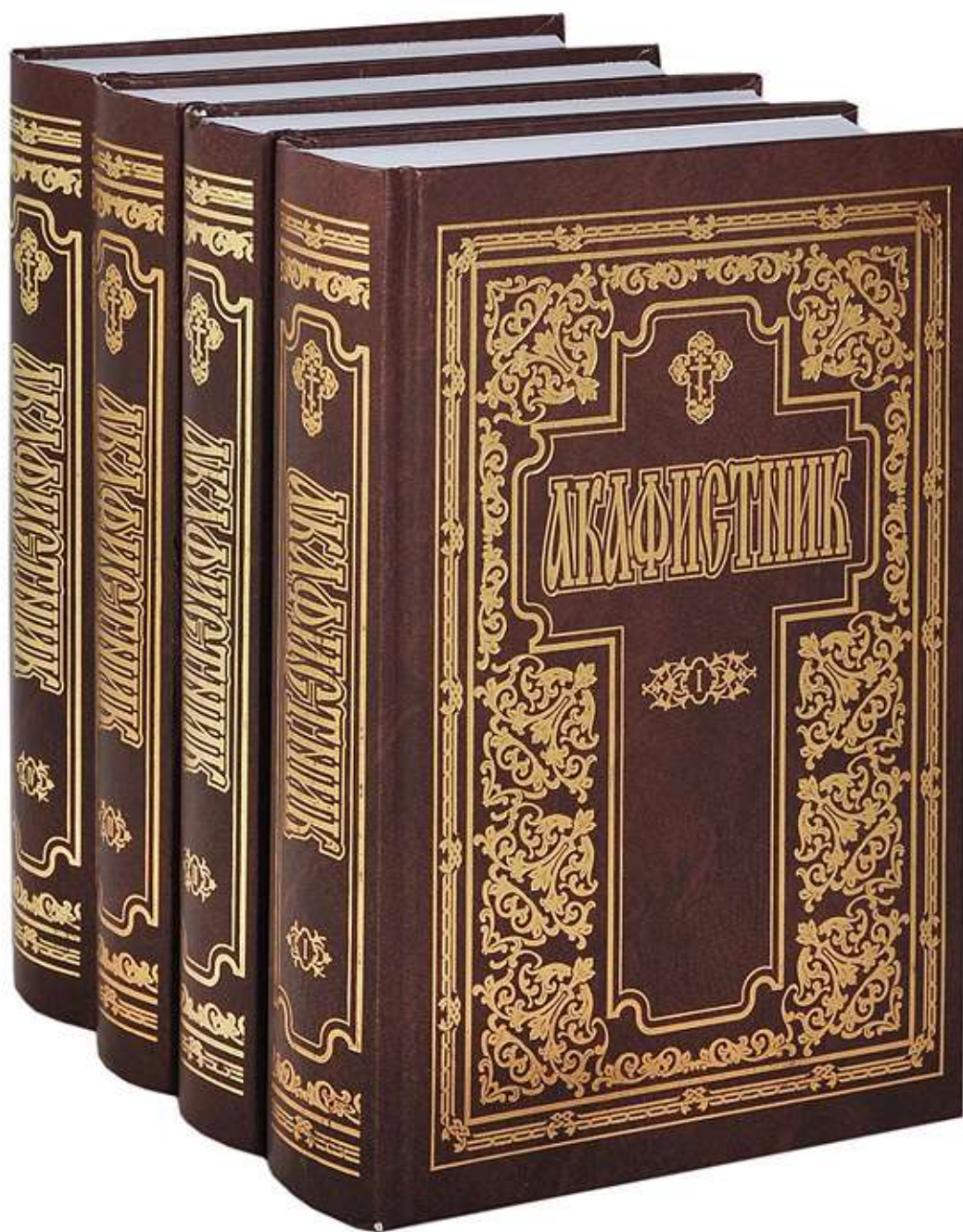
TEZAU LITURGIC

1 SEPTEMBRIE

ACATISTUL SF. CUVIOS SIMEON STÂLPNICUL

BELGRAD, 2000

АКАТИСТ

СВЕТОМ СИМЕОНУ СТОЛПНИКУ

Кондак 1

Теби, избраном подвижнику столпништва, којим си стекао Небеску славу, молитвени вапај узносимо, и смирену молбу за спасење преко тебе Богу приносимо: Помози и нама, као што си многима помогао, и изведи нас из таме греховне, на светлост Божанске чистоте, како би могли да ти кличемо: Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Икос 1

Тројични Бог, створивши на Небу ангелски свет, и на Земљи уздиже Ангеле у телу, међу којима ти као звезда Даница сијаш, свети Симеоне Столпниче. Јер ти својим неисказаним подвигом, стојећи на стубу у молитви осамдесет година, победи људску природу, и преобрази се у земаљског Ангела, који је смртним телом био везан за Земљу, а душом кроз молитву непрестано пребивао на Небесима. Дивећи се твојем узвишеном животу, ми ти смирено приносимо ове похвале:

Радуј се, Анђеле у телу смртном!

Радуј се, подвижнице чудесних и узвишених
врина!

Радуј се, јер си постао први столпник ради
Господа Христа!

Радуј се, јер твоје подвиге ни Анђели не умеју
исказати!

Радуј се, јер си мученичке ране претрпео у
подвигу столпништва!

Радуј се, јер се демони устрашише од твога
трпљења!

Радуј се, јер на стубу у молитви проведе цео свој
живот!

Радуј се, јер си као пастир добри са стуба стадом
словесним руководио!

Радуј се, јер се златним словима свога
подвижништва уписа у књигу вечног живота!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе
побожности!

Кондак 2

Твоји родитељи, свети Симеоне, беху побожни
Хришћани, и не васпиташе те наукама овога
света, него у тебе уливаху узвишене дарове Духа

Светога, учећи те простоти и незлобивости, и непрестаном слављењу Бога песмом: Алилуја!

Икос 2

Једне зиме, када као дечак оде са родитељима у цркву на молитву, тебе, свети Симеоне, дирнуше речи Светог Еванђеља, које блаженима називају сиромашне духом, кротке и чисте срцем. А када те један свети старац поучи еванђељским врлинама које узводе ка савршенству, ти остави све, узе Крст свој и радосно пође за Христом. Зато ти узносимо благодарност:

Радуй се, јер се од смерних родитеља научи побожности!

Радуй се, јер реч Божија дотакну твоје дечије срце и донесе стоструки род!

Радуй се, јер као праоци Мојсеј, Јаков и Давид, чуваше овце у дому своме!

Радуй се, јер као и они, постаде пастир словесног стада Божијег!

Радуй се, јер те је Бог изабрао за чудесни подвиг столпништва!

Радуй се, јер си сачувао своју девственост беспрекорном!

Радуј се, јер си стуб врлина од Земље до Неба подигао!

Радуј се, јер твоја чежња ка Богу беше анђелски чиста!

Радуј се, јер сада са Небеским Силама другујеш у Царству Божијем!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 3

Отишавши на једно усамљено место, ти, свети Симеоне, паде на молитву просећи од Господа да ти покаже пут спасења. И када после дуге молитве заспа, Господ ти у сну показа да треба да ископаш дубоки темељ смирења, на коме ћеш зидати зграду врлина. Пренувши се од виђења ти заблагодари Богу и радосно запева: Алилуја!

Икос 3

И ти, свети Симеоне, одмах пође у оближњи манастир, у коме беше игуман блажени Тимотеј. Седам дана лежаше пред вратима манастирским, и они, видећи твоју смерност и силну жељу за монаштвом, примише те у своју обитељ. А ти се одмах предаде труду, за кратко време научивши Псалтир напамет. Стекавши

ангелске врлине, ти узимаше храну само једном седмично, и строгошћу живота превазиђе све монахе тога манастира. Због тога те већ у осамнаестој години замонашише. А ми, лењи, незасити и грешни, ипак се удостојавамо да ти овако певамо:

Радуј се, јер ти Господ у виђењу показа пут спасења!

Радуј се, јер пође уском стазом монашког подвига!

Радуј се, јер подвизима превазилазише искусне монахе!

Радуј се, јер не беше од овога света!

Радуј се, чисто огледало Божије!

Радуј се, велики светилниче Цркве!

Радуј се, многосветло сунце побожности!

Радуј се, јер си телом био на Земљи, а духом увек на Небесима!

Радуј се, јер си на дубоком темељу уздржања сазидао зграду узвишених врлина!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 4

После монашења, ти, свети Симеоне, на себе стави тешки подвиг. Око себе чврсто опаса конопац, и врло брзо на теби се створише ране, које почеше да смрде. Када се братија због тога побуни, игуман те натера да скинеш конопац. Али бојећи се да слабији монаси не пођу твојим путем, па не издрже нове подвиге које ти узе на себе, нареди ти да напустиш манастир. А ти, без роптања послуша игумана, изађе из манастира, и запева: Алилуја!

Икос 4

Ходајући по пустињи и горама, ти, свети Симеоне, нађе неки безводни бунар у коме се настани, и стаде се у њему молити Богу. А игуман Тимотеј у сну доби знак да је погрешιο што те је отерао из манастира, па те са братијом стаде тражити. И када те нађоше, они те силом доведоше у манастир. Међутим, ти не могаше дуго ту да останеш, него једне ноћи тајно побеже, тражећи усамљено место за молитву. Зато ти кличемо овако:

Радуј се, јер непоколебљиво хођаше узаном стазом спасења!

Радуј се, јер си волео усамљеност и
пустињаштво!

Радуј се, јер украси Цркву подвигом
столпништва!

Радуј се, јер си презрео све сласти овога света!

Радуј се, јер си у дубоком бунару сузама прао
грехе своје!

Радуј се, јер си умом гледао славу Царства
Небеског!

Радуј се, јер си Анђелским трудом украсио своје
житије!

Радуј се, јер си уздржањем и трудом страсти
угасио!

Радуј се, јер си душу своју светошћу украсио!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе
пoboжности!

Кондак 5

Вођен Духом Божијим, ти, свети Симеоне,
пронађе на једној гори малу келију усечену у
стени, и затвори се у њој. И ти пожелe да као
Мојсије и Илија четрдесет дана ништа не једеш.
Епископ те покрајине Васон те дуго саветоваше

да не узимаш на себе тако тежак подвиг. А када виде твоју силну жељу, он те зазида у келију, оставивши ти хлеб и воду, јер се бојаше да нећеш издржати подвиг, а ти благодарно запева Богу: Алилуја!

Икос 5

Када после четрдесет дана епископ дође к теби, свети Симеоне, нађе те полумртва како лежиш, а хлеб и вода стајаше нетакнути. Епископ те оми и расхлади уста, па те причести Светим Тајнама Христовим. О овоме подвигу он после причаше на све стране, крепећи њиме народ у побожности. А ти од тада сваке године у дане Свете четрдесетнице понављаше тај подвиг, не једући и не пијући ништа. Дивећи се твојим анђелским врлинама, ми ти појемо:

Радуй се, јер беше подобан највећим подвижницима Христовим!

Радуй се, јер као Мојсеј и Илија четрдесетницу без хране и пића провођаше!

Радуй се, јер си Богу Оцу храм у себи приуговорио!

Радуй се, јер си Господа Христа настанио у своје срце!

Радуј се, јер си био стан Духа Светога!

Радуј се, јер успомена твоја кроз векове
неугасиво сија!

Радуј се, јер кротост срца твога душевни мир
нам дарује!

Радуј се, јер духом својим пребиваш са онима
који те молитвама прослављају!

Радуј се, јер Крст свој до краја храбро изнесе!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе
пoboжности!

Кондак 6

После три године ти се, свети Симеоне, попе на
највиши врх горе, и дугим ланцем веза себе за
један камен, како не би силазио доле, већ се
непрестано молио Богу. Чувши за то, блажени
епископ Мелетије, дође к теби и рече ти, да
човек може себе и вољом везати за неко место, а
не ланцима. Ти га послуша, и одвеза окове, па
невезан, постаде добровољни сужањ Христов,
непрестано појући: Алилуја!

Икос 6

Због твојих великих врлина, слава о теби, свети
Симеоне, се пронесе на све стране. Теби почеше

долазити болесни и бесомучни, а и они који беху
искушавани разним невољама, и свако је од
тебе одлазио исцељен и утешен. А ти си из
превелике скромности свима говорио да не
мисле како си их ти исцелио, већ да једино Богу
треба да благодаре за све. Величајући твоју
смерност, ми ти кличемо:

Радуј се, јер ти је Господ подарио благодат да
чиниш чуда!

Радуј се, јер си постао добровољни сужањ
Христов!

Радуј се, јер си тело кроз многе муке у
многоцени бисер претворио!

Радуј се, јер си се трпљењем зацарио над
страстима!

Радуј се, јер си се удостојио благодати да твориш
исцељења!

Радуј се, јер си постао ризница неукрадивог
блага!

Радуј се, јер си душом узлетео у Христове
Небеске дворе!

Радуј се, јер си трудом стекао небројена блага
Небеска!

Радуј се, јер телу твоме ђаво није смео да приступи!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 7

Желећи да пребиваш у непрестаном безмолвију, а и да избегнеш узнемиравање и похвале од силног народа, ти, свети Симеоне, намисли да подигнеш стуб на коме би се молио Богу, и којим би био одвојен од свих. Тако ти постаде први столпник, који на стубу непрестано стајаше на молитви, појући Богу: Алилуја!

Икос 7

Временом, ти, свети Симеоне, начини стуб висок четрдесет лаката, и дању и ноћу стајаше на њему, молећи се Богу, једући једино квашено сочиво и пијући воду. А када сабор пустињских отаца, чувши за твој необичан подвиг, хтеде да искуша твоју послушност, посла изасланике који ти рекоше да сиђеш доле. Чувши њихову наредбу, ти одмах крочи на лествицу, а они видећи твоју смерност и послушност, рекоше да наставиш свој подвиг, јер је од Бога. Због тога почуј ове похвале:

Радуј се, узвишени стубе врлина!

Радуј се, јер си се и телом и духом успео ка Небу!

Радуј се, јер добровољно разапе страсти на високом стубу!

Радуј се, јер нестварним подвигом живљаше!

Радуј се, јер беше зачетник необичног подвижништва!

Радуј се, јер си био сапричасник великим мученицима!

Радуј се, јер си тешким трудом постао господар и душе и тела!

Радуј се, јер си молитвом као неугасиви огањ на стубу горео!

Радуј се, јер уста твоја бежу пуна благодати Духа Светога!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 8

Видевши твоје свете врлине, свети Симеоне, ђаво пожеле да те посрами. Једном се претвори у светлог анђела, и довезе се на кочијама, па те позва, као што некада свети Илија би позван, да пођеш на Небо, јер, како рече, ти си то заслужио

својим подвизима. И ти, не распознавши обману, скрушено заблагодари Богу, песмом: Алилуја!

Икос 8

И када пође да се попнеш на кочије, ти се, свети Симеоне, по обичају прекрсти. Истога часа ђаво са колама и коњима ишчезе као прах развејан ветром. Познавши ђаволску прелест, ти се силно кајаше, и желећи да казниш десну ногу којом пође ка кочији, ти целу годину дана стајаше на њој. Због тога њу обузеше тешке ране, које се прекрише црвима, али ти све муке трпљаше као праведни Јов. Зато те величамо овако:

Радуј се, јер ниси дозволио ђаволу да овлада тобом!

Радуј се, јер си тешким подвигом казнио себе због обмане демонске!

Радуј се, јер си стуб заливао сузама својим!

Радуј се, јер си се силом Божанског Духа уподобио Владики Христу!

Радуј се, јер си на стубу страсти своје умирио!

Радуј се, јер си тело умио сузама покајања!

Радуј се, јер стуб твој беше уздигнут као Горњи Сион!

Радуј се, јер твоји подвизи крепише многе када падаху у униније!

Радуј се, јер славу само Богу узношаше!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 9

После много година твоја мати Марта, свети Симеоне, сазнаде где се налазиш и са сузама дође до твога стуба, желећи да те види. Али јој ти посла поруку да не можеш да је видиш сада, него да ћеш је, ако Бог да, видети у будућем Веку. И твоја мати леже пред врата од оgrade која беше око твога стуба, и ту се упокоји. А ти, дознавши за то, са сузама се мољаше за њену душу, појући: Алилуја!

Икос 9

Када би сви беседници света стали да опевају славу и хвалу твоју, свети Симеоне, да ли би достојно описали све твоје подвиге и врлине. Јер ти на молитви стајаше сву ноћ и дан до три сата по подне, затим си слушао молбе оних који су долазили по неку помоћ од тебе, а потом си се

поново предавао молитви. А стизао си и да се бринеш о црквеном миру, рушећи многобожачко безбожје, искоревајући јеретичка учења, и поучавајући царе и кнезове да мудро руководе народ. Зато ти анђелски кличемо:

Радуй се, јер неисказани подвиг столпништва Богу принесе!

Радуй се, јер љубав према Богу претпостави родитељској љубави!

Радуй се, јер си од младости био прожет великим страхом Божијим!

Радуй се, јер си лествицу врлина до Неба исткао!

Радуй се, јер си се њоме на Небо попео!

Радуй се, јер си страшне демоне силом Христовом из људи изгонио!

Радуй се, јер многи народи притицаху теби за помоћ!

Радуй се, јер си кишу са неба молитвом призвао!

Радуй се, јер си Земљу када се затресе молитвом умирио!

Радуй се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 10

Многи који су долазили теби, свети Симеоне, гледали су те како непрестано или стојиш на молитви или чиниш поклоне. И један од присутних поче да броји, и када наброја преко хиљаду двесто поклона, умори се од гледања увис, а ти и даље чињаше метаније, радосно појући: Алилуја!

Икос 10

Једном неки свештеник из Арабије дође к теби, свети Симеоне, и дивећи се твојим подвизима, упита те, у Име Божије, да ли си човек или Анђео, јер је чуо да ти нити једеш, нити пијеш, нити спаваш? А ти га онда позва на стуб, и показа му своју ногу која беше сва у крви од силног подвига, гнојаву и пуну црва. Затим му рече да само једном недељно једеш и пијеш воде, и то врло мало. Видећи то, он удивљен оде од тебе, кличући:

Радуј се, Небески човече и земаљски Ангеле!

Радуј се, јер си трпљиво подносио и хладноћу и топлоту!

Радуј се, јер су људи мислили да ти ниси човек, већ Анђео Небески!

Радуј се, јер си на стуб као на Крст узишао и душом и телом!

Радуј се, јер иако на стубу стајаше, многе приведе вери Христовој!

Радуј се, јер се због твоје проповеди многи одрицаху идолопоклонства!

Радуј се, јер одузетог сарацена, привевши вери Христовој, на ноге чудесно подиже!

Радуј се, јер прорече сушу, глад и помор у крају где се подвизаваше!

Радуј се, јер молитвом одврати поход Персијанаца на хришћанске земље!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 11

Пред крај твога живота, свети Симеоне, ученик твој Антоније гледаше како ти већ три дана не поучаваш и благосиљаш окупљени народ око твога стуба, а и даље стојиш на молитви. Он се попе горе, и виде да си се ти на молитви упокојио, и даље стојећи на ногама, и осети диван миомирис из твога светог тела.

Заплакавши тужно за тобом, он узнесе хвалу Господу, појући: Алилуја!

Икос 11

Антоније одмах похита у Антиохију, к патријарху Мартирију, и обавести га о твојој блаженој кончини, свети Симеоне. Патријарх са три епископа, мноштвом угледних грађана и народа потекоше као река ка твоме стубу. Када скинуше твоје свето тело доле, сви плакаху, чак се и мноштво птица скупиле летећи око стуба и певајући. А ученик твој Антоније угледа и мноштво Анђела крај твога одра. Зато и од нас прими ове анђелске песме:

Радуј се, неуспављиви молитвениче Васељене!

Радуј се, јер као праведни Јов трпљаше црве на свом рањеном телу!

Радуј се, јер као Мојсије молитвом изведе воду из стене крај твога стуба!

Радуј се, јер око свога стуба сабра мноштво покајника!

Радуј се, јер и дивље звери теби кротко служише!

Радуј се, јер си чудесно на ногама предао душу своју Господу!

Радуј се, јер гроб твој Божанском благодаћу сија!

Радуј се, јер потоци благоуханог мира из њега потекоше!

Радуј се, јер си постао велики угодник Пресвете Тројице!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 12

У дан твоје блажене кончине, свети Симеоне, крај далеког Цариграда, стајаше преподобни Данило на молитви и угледа на оној страни где се налажаше твој стуб, како мноштво Небеских Војски улазе на Небо и воде твоју свету душу сву радосну. Исто то виђење имаше и блажени Авксентије, који се подвизаваше у Витинији, и они, удивљени призором, од радости запеваше: Алилуја!

Икос 12

Узевши твоје часне мошти, свети Симеоне, патријарх их са народом понесе у Антиохију, појући псалме и песме духовне, и цео град им

изађе у сусрет. Када један човек, глув и нем четрдесет година приђе твоме светом телу, одреши му се слух и језик, и он радосно заблагодари Богу и теби. Затим твоје тело сахранише у великој цркви, где се десише многа исцељења. А кроз неколико година антиохијани ти саградише и цркву, и у њу положише твоје свете мошти, ка којима притицаху реке народа, тражећи помоћи и заштите. Зато ти и ми, просећи твоје молитвене помоћи, појемо овако:

Радуј се, јер изобличи цара Теодосија што је Јеврејима дао хришћански храм!

Радуј се, јер царицу Евдокију поврати из евтихијанске јереси вери хришћанској!

Радуј се, јер Исмаилћанска царица постаде мајка твојим светим молитвама!

Радуј се, јер твоје свете мошти небројена исцељења источише!

Радуј се, јер душа твоја са Анђелима предстоји Владики Христу!

Радуј се, јер и после кончине своје духом на стубу стајаше!

Радуј се, јер на месту твога стуба би подигнута велика црква и образован манастир!

Радуј се, јер се и после твоје смрти дешаваху чудеса на месту где се ти подвизаваше!

Радуј се, јер се на дан твоје кончине јављаше велика звезда над твојим стубом!

Радуј се, свети Симеоне, узвишени стубе побожности!

Кондак 13

О, свети Симеоне Столпниче, ти си молећи се на високом стубу узнео се на висину врлина, и имаш дар од Господа да помажеш онима који те за нешто моле. Зато, примивши ово мало мољење, измоли у Господа опроштај свих сагрешења наших, и подари нам хришћански крај живота, и добар одговор на Страшном Суду Христовом, како бисмо могли радосно да певамо: Алилуја!

(Овај Кондак се чита трипут, а онда Икос 1. и Кондак 1.)

